

41998A0710(01)

C 216/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

10.7.1998.

KONVENCIJA**sastavljena na temelju članka K.3 Ugovora o Europskoj uniji o zabrani vožnje**

VISOKE UGOVORNE STRANKE ove Konvencije, države članice Europske unije,

POZIVAJUĆI SE na Akt Vijeća od 17. lipnja 1998.,

BUDUĆI DA je od najveće važnosti za cestovnu sigurnost u Europskoj uniji da se zabrana vožnje putem odgovarajućih sredstava primjenjuje na razini Unije;

BUDUĆI DA kao rezultat slobode kretanja osoba i povećanog međunarodnog cestovnog prometa, država članica različita od one u kojoj vozač ima prebivalište često određuje zabrane vožnje;

BUDUĆI DA bi, uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 91/439/EEZ od 29. srpnja 1991. o vozačkim dozvolama ⁽¹⁾, država članica na čijem državnom području nositelj vozačke dozvole ima uobičajeno boravište trebala primjenjivati nacionalne odredbe o oduzimanju, privremenom oduzimanju i poništenju vozačke dozvole;

BUDUĆI DA vozači kojima je izrečena zabrana vožnje u državi članici različitoj od one u kojoj imaju uobičajeno boravište ne bi smjeli izbjeći učincima takve mjere u slučaju kada su prisutni u državi članici različitoj od države članice prekršaja;

BUDUĆI DA bi država članica prebivališta nositelja dozvole stoga trebala, u pogledu kaznenih djela koja se smatraju posebno ozbiljnima te pod određenim uvjetima, primjenjivati zabranu vožnje koju je odredila druga država članica poduzimanjem mjera koje podrazumijevaju oduzimanje, privremeno oduzimanje i poništenje vozačke dozvole;

BUDUĆI DA bi činjenica da država članica prebivališta primjenjuje takvu zabranu vožnje koju je odredila druga država članica trebala imati za posljedicu da se poduzmu potrebne mjere kako bi se kaznio čin vožnje motornog vozila za vrijeme razdoblja zabrane vožnje, u skladu s pravom bilo koje države članice Europske unije na čijem se državnom području to dogodilo,

SPORAZUMJELE SU SE:

Članak 1.

Za potrebe ove Konvencije:

državnom području počinjen prometni prekršaj koji je doveo do zabrane vožnje;

- (a) „zabrana vožnje” znači svaka mjera u vezi s počinjenjem prometnog prekršaja koja ima za posljedicu oduzimanje ili privremeno oduzimanje vozaču motornog vozila prava upravljanja vozilom i koja više ne podliježe pravu na žalbu. Mjeru može činiti glavna, sporedna ili dopunska kazna ili sigurnosna mjera, a može je odrediti pravosudno tijelo ili upravno tijelo;

- (c) „država prebivališta” znači država članica na čijem državnom području osoba kojoj je izrečena zabrana vožnje uobičajeno prebiva u smislu članka 9. Direktive 91/439/EEZ;

- (d) „motorno vozilo” znači svako vozilo obuhvaćeno definicijom u članku 3. stavku 3. Direktive 91/439/EEZ.

- (b) „država prekršaja” znači država članica na čijem je

Članak 2.

Države članice ovim se obvezuju surađivati u skladu s odredbama ove Konvencije s ciljem da vozači kojima je izrečena zabrana vožnje u državi članici različitoj od države u kojoj

⁽¹⁾ SL L 237, 24.8.1991., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 97/26/EZ (SL L 150, 7.6.1991., str. 41.).

imaju uobičajeno prebivalište ne izbjegnu učincima njihove zabrane kada napuste državu prekršaja.

Članak 3.

1. Država prekršaja bez odgađanja obavješćuje državu prebivališta o svim zabranama vožnje izrečenima za prekršaj koji je proizašao iz postupanja opisanog u Prilogu.

2. Svaka država članica može se složiti s drugom državom članicom da obavijest koju joj šalje u skladu sa stavkom 1. nije potrebna u određenim slučajevima u kojima se primjenjuje članak 6. stavak 2. točka (a).

Članak 4.

1. Podložno članku 6., država prebivališta koja je obaviještena u skladu s člankom 3. bez odgađanja primjenjuje odluku koja određuje zabranu vožnje donesenu u državi prekršaja, na jedan od sljedećih načina:

- (a) izravno izvršavajući odluku kojom se određuje zabrana vožnje uzimajući u obzir svaki dio razdoblja trajanja zabrane koje je odredila država prekršaja koji je u potonjoj već protekao; ili
- (b) izvršavanjem odluke kojom se određuje zabrana vožnje putem sudske ili upravne odluke u skladu s uvjetima utvrđenima u stavku 2.; ili
- (c) pretvaranjem odluke kojom se određuje zabrana vožnje u vlastitu sudsku ili administrativnu odluku, čime, ne dovodeći u pitanje članak 11., zamjenjuje odluku države prekršaja novom odlukom u skladu s uvjetima utvrđenima u stavku 3.

2. Ako primjenjuje postupak utvrđen u stavku 1. točki (b), država prebivališta:

- (a) uzima u obzir svaki dio razdoblja trajanja zabrane koje je odredila država prekršaja koji je u potonjoj već protekao;
- (b) može smanjiti trajanje zabrane vožnje, no jedino na najdulji rok predviđen aktima iste vrste u skladu s njezinim nacionalnim pravom;

(c) ne produljuje trajanje zabrane vožnje koju je odredila država prekršaja.

3. Ako primjenjuje postupak utvrđen u stavku 1. točki (c), država prebivališta:

- (a) vezana je činjenicama kako su utvrđene u mjeri u kojoj su izričito navedene ili proizlaze iz odluke kojom se određuje zabrana vožnje u državi prekršaja;
- (b) uzima u obzir svaki dio razdoblja trajanja zabrane koje je odredila država prekršaja koji je u istoj već protekao;
- (c) može smanjiti trajanje zabrane vožnje kako bi je uskladila s trajanjem koje bi se u skladu s njezinim nacionalnim pravom primjenjivalo na dotični predmet;
- (d) ne produljuje trajanje zabrane vožnje koju je odredila država prekršaja;
- (e) ne smije zamijeniti zabranu vožnje novčanom kaznom ili kakvom drugom mjerom.

4. U slučaju kada primjenjuje zabrane vožnje u skladu s ovim člankom, država prebivališta određuje, prema potrebi, datum od kojeg provodi zabranu vožnje.

5. Prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., svaka država članica navodi u izjavi koje od postupaka opisanih u stavku 1. namjerava primjenjivati u svojstvu države prebivališta. Dana izjava može se zamijeniti novom izjavom u svako doba.

Članak 5.

Primjena zabrane vožnje u skladu s člankom 4. ne dovodi u pitanje bilo koje dodatne mjere sigurnosti prometa na cestama koje država prebivališta može poduzimati u skladu s vlastitim propisima.

Članak 6.

1. Država prebivališta odbija primijeniti zabranu vožnje u slučaju kada:

- (a) zabrana vožnje u cijelosti je izvršena u državi prekršaja;

(b) prekršitelju je već ranije država prebivališta odredila zabranu vožnje za isto djelo, a ta zabrana je izvršena ili se izvršava;

(c) na prekršitelja bi se primijenio opći oprost ili amnestija u državi prebivališta da je ta djela počinio na državnom području te države;

(d) sukladno njezinom zakonodavstvu, rok zastare za tu mjeru bi istekao;

(e) u okolnostima određenog predmeta, nakon primitka podataka koji su joj dostavljeni u skladu s člankom 8., smatra da predmetna osoba nije imala odgovarajuću priliku za obranu.

2. Država prebivališta može odbiti primijeniti zabrane vožnje ako:

(a) postupanje za koje je država prekršaja izrekla zabranu vožnje ne predstavlja prekršaj u skladu s pravom države prebivališta;

(b) preostalo razdoblje zabrane koje bi država prebivališta mogla provoditi manje je od mjesec dana;

(c) zabrana vožnje nije mjera koja se može izreći u skladu sa zakonodavstvom države prebivališta za postupke zbog kojih je država prekršaja odredila zabranu.

3. Prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2. ili u svakom drugom trenutku, svaka država članica može izjaviti da će uvijek djelomično ili u cijelosti primjenjivati stavak 2. ovog članka. Kada je dala takvu izjavu, druge države članice nisu obvezne priopćivati zabrane vožnje kako je navedeno u toj izjavi u skladu s člankom 3. državi članici koja je dala takvu izjavu. Svaka država članica može u svako doba povući svoju izjavu.

Članak 7.

1. Nadležno tijelo države prekršaja prosljeđuje obavijest iz članka 3. središnjem tijelu države prebivališta.

2. Za potrebe stavka 1., prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., svaka država članica navodi:

(a) središnje tijelo ili središnja tijela koja imenuje;

(b) nadležna tijela odgovorna za dostavljanje obavijesti iz članka 3.

Članak 8.

1. Obavijesti iz članka 3. prilažu se:

— podaci koji služe lociranju osobe kojoj je izrečena zabrana vožnje,

— original ili ovjerena preslika odluke kojom se određuje zabrana vožnje,

— kratak opis okolnosti i upućivanje na pravne odredbe države prekršaja o temelju na kojem je izrečena zabrana vožnje, ako isti nisu navedeni u odluci,

— potvrda da je ista konačna,

— podaci o provođenju zabrane vožnje u državi prekršaja, uključujući trajanje zabrane te, tamo gdje je to poznato, datume kada zabrana počinje i ističe,

— vozačka dozvola, ako je oduzeta.

2. U slučaju kada se osoba kojoj je izrečena zabrana vožnje nije osobno niti putem punomoćnika pojavila u postupku, obavijesti sukladno članku 3. moraju biti popraćene dokazom da je osoba propisno obaviještena o postupku u skladu s pravom države prekršaja.

3. Ako je za podatke dostavljene u skladu sa stavcima 1. i 2. pokaže da nisu dostatni da omoguće donošenje odluke u skladu s ovom Konvencijom, a posebno u slučaju kada, u okolnostima određenog predmeta, postoji sumnja da predmetna osoba nije imala odgovarajuću priliku za obranu, nadležna tijela države prebivališta traže od nadležnih tijela države prekršaja da dostavi potrebne dodatne podatke bez odgađanja.

Članak 9.

1. Podložno stavcima 2. i 3., nije potreban prijevod obavijesti iz članka 3. ili popratnih materijala iz članka 8. ili bilo kojih drugih dokumenata koji su povezani s primjenom ove Konvencije.

2. Svaka država članica može, prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., izjaviti da dokumenti iz stavka 1. koje joj

je prosljedila država prekršaja moraju biti popraćeni prijevodom na jedan od službenih jezika institucije Europskih zajednica koji je naznačila u svojoj izjavi.

3. Osim dokumenta iz druge alineje članka 8. stavka 1., dokumente iz stavka 1. ovog članka nije potrebno ovjeriti.

Članak 10.

Država prebivališta obavješćuje državu prekršaja o svim odlukama koje je poduzela u pogledu obavijesti koju je dala u skladu s člankom 3. i u pogledu provođenja te, u slučaju kada odbije primjenu zabrane vožnje u skladu s člankom 6., svoje razloge za odbijanje.

Članak 11.

1. Na pravo države prekršaja da na svom državnom području izvrši cijelo razdoblje trajanja zabrane vožnje koju je odredila država prekršaja ne utječe odluka države prebivališta.

2. Prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavka 2., svaka država članica može navesti da neće primjenjivati stavak 1. ovog članka u svojstvu države prekršaja.

3. Država prekršaja i država prebivališta izvršavaju svoje obveze iz ove Konvencije na takav način kako bi osigurale da ukupno trajanje zabrane, uzimajući u obzir svako razdoblje zabrane koje je proteklo za predmetni prekršaj u državi prebivališta, ne premašuje trajanje zabrane koje je izvorno utvrdila država prekršaja.

4. Prilikom obavješćivanja predmetne osobe o odluci da joj se izrekne zabrana, država prekršaja koja predlaže primjenu stavka 1., istodobno obavješćuje osobu o toj činjenici te potvrđuje u obavijesti koju daje u skladu s člankom 3. državi prebivališta da je tako postupila.

Članak 12.

Svaka država članica usvaja mjere potrebne kako bi joj omogućila kažnjavanje vožnje motornog vozila na svom državnom području u slučaju kada je vozaču država prebivališta u provođenju ove Konvencije odredila zabranu vožnje.

Članak 13.

Troškove nastale u provođenju ove Konvencije snosi država članica u kojoj su isti nastali.

Članak 14.

1. Sud Europskih zajednica nadležan je za donošenje odluka u svakom sporu između država članica u pogledu tumačenja ili primjene ove Konvencije kada Vijeće ne može riješiti takav spor u roku od šest mjeseci od kada ga je jedna od članica uputila Vijeću. Sud je također nadležan za donošenje odluka u svim sporovima između država članica i Komisije u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije.

2. Svaka država članica može prihvatiti, putem izjave koju daje prilikom davanja obavijesti iz članka 15. stavak 2. ili kasnije, nadležnost Suda EZ-a da odlučuje o prethodnim pitanjima o tumačenju ove Konvencije.

3. Država članica koja daje izjavu u skladu sa stavkom 2., određuje da:

(a) svaki sud one države protiv čijih odluka nema sudskog pravnog lijeka u skladu s nacionalnim pravom može tražiti od Suda EZ-a da donese prethodnu odluku o pitanju koje se pojavilo u predmetu u tijeku pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje ove Konvencije, ako taj sud smatra da je odluka o pitanju potrebna da mu omogući donošenje odluke, ili

(b) svaki sud te države može zatražiti od Suda EZ-a da donese prethodnu odluku o pitanju koje se pojavilo u predmetu u tijeku pred tim sudom, a koje se odnosi na tumačenje ove Konvencije, ako taj sud smatra da je odluka o pitanju potrebna da mu omogući donošenje odluke.

4. Primjenjuje se Statut Suda Europske zajednice i njegov Poslovnik. Svaka država članica, neovisno o tome je li dala izjavu u skladu sa stavkom 2., ovlaštena je podnositi Sudu podneske ili pisana očitovanja u predmetima koja su postavljena u skladu sa stavkom 3.

Članak 15.

1. Ova Konvencija podliježe usvajanju od strane država članica sukladno njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.
2. Države članice obavješćuju Glavnog tajnika Vijeća Europske unije o dovršetku svojih ustavnih zahtjeva za usvajanje ove Konvencije.
3. Ova Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon obavijesti države članice iz stavka 2. koja je članica Europske unije u vrijeme kada Vijeće usvoji akt o sastavljanju ove Konvencije, a koja je posljednja dovršila ovu formalnost.
4. Dok ova Konvencija ne stupi na snagu, svaka država članica može, prilikom davanja obavijesti iz stavka 2. ili bilo kada kasnije, izjaviti da Konvenciju, u odnosu na nju samu, osim članka 14., primjenjuje na svoje odnose s državama članicama koje su dale iste izjave. Takve izjave primjenjuju se 90 dana nakon njihovog polaganja.
5. Ova Konvencija i izjave koje su dane u vezi s istom primjenjuju se samo na prekršaje koji su počinjeni nakon stupanja na snagu ove Konvencije ili od dana od kada se Konvencija primjenjuje između predmetnih država članica.

Članak 16.

1. Ova Konvencija otvorena je za pristupanje svakoj državi koja postane članica Europske unije.
2. Tekst ove Konvencije na jeziku države članice koja joj pristupa, a koji je sastavilo Vijeće Europske unije, vjerodostojan je.

3. Isprave o pristupanju polažu se kod Glavnog tajnika Vijeća Europske unije.

4. Ova Konvencija stupa na snagu u pogledu bilo koje države koja joj pristupi 90 dana nakon polaganja isprave o pristupanju ili na dan stupanja na snagu ove Konvencije ako ista već nije stupila na snagu u vrijeme isteka predmetnog roka od 90 dana.

5. Članak 15. stavak 4. primjenjuje se na države članice koje pristupaju Konvenciji.

Članak 17.

U pogledu ove Konvencije nisu dopuštene nikakve rezerve.

Članak 18.

U pogledu Ujedinjene Kraljevine, odredbe ove Konvencije primjenjuju se samo na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske.

Članak 19.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije djeluje kao depozitar ove Konvencije.
2. Depozitar objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica* podatke o tijeku usvajanja, pristupanja i izjava, kao i ostale obavijesti koje se odnose na ovu Konvenciju.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Hecho en Luxemburgo, el diecisiete de junio de mil novecientos noventa y ocho, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Luxembourg, den syttende juni nitten hundrede og otteoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Luxemburg am siebzehnten Juni neunzehnhundertachtundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις δεκαεπτά Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα• κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Luxembourg on the seventeenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety-eight, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Luxembourg, le dix-sept juin mil neuf cent quatre-vingt-dix-huit, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh i Lucsamburg ar an seachtú lá déag de Mheitheamh sa bhliain míle naoi gcéad nócha a hocht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Lussemburgo, addì diciassette giugno millenovecentonovantotto, in un unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Luxemburg, de zeventiende juni negentienhonderd achtennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito no Luxemburgo, em dezassete de Junho de mil novecentos e noventa e oito, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Luxemburgissa seitsemäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkahdeksan englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Luxemburg den sjuttonde juni nittonhundra nittioåtta i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

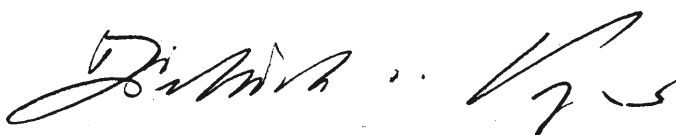
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

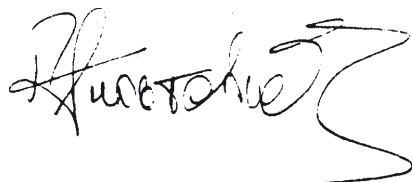
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

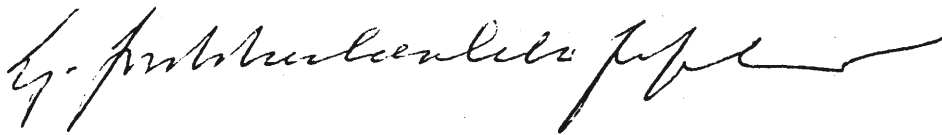
Pour le gouvernement de la République française

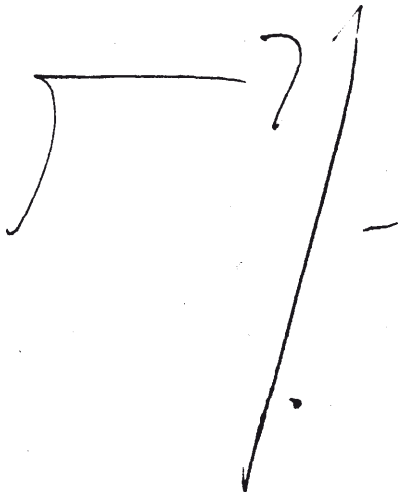
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

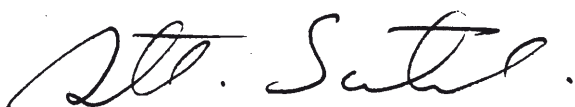
Für die Regierung der Republik Österreich

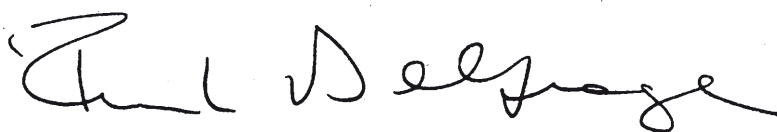
Pelo Governo da República Portuguesa

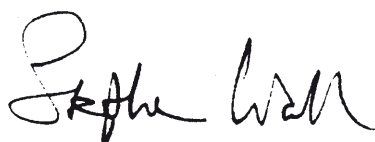
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

—

PRILOG

POSTUPANJE OBUHVAĆENO ČLANKOM 3. KONVENCIJE

1. Bezobzirna ili opasna vožnja (neovisno o tome uzrokuje li smrt, ozljedu ili ozbiljan rizik).
 2. Namjerni propust da se ispune obveze koje vozači imaju nakon sudjelovanja u nesrećama na cesti (bježanje s mjesta nezgode).
 3. Vožnja vozila pod utjecajem alkohola ili drugih opojnih sredstava koja utječu ili smanjuju mentalne i fizičke sposobnosti vozača.
Odbijanje podvrgavanja alkotestu i testu na droge.
 4. Vožnja iznad dozvoljene brzine.
 5. Vožnja za vrijeme trajanja zabrane vožnje.
 6. Ostalo postupanje koje predstavlja prekršaj za koji je država prekršaja odredila zabranu vožnje:
 - u trajanju od šest mjeseci ili više,
 - u trajanju kraćem od šest mjeseci, u slučaju kada je tako dvostrano dogovoreno između predmetnih država članica.
-